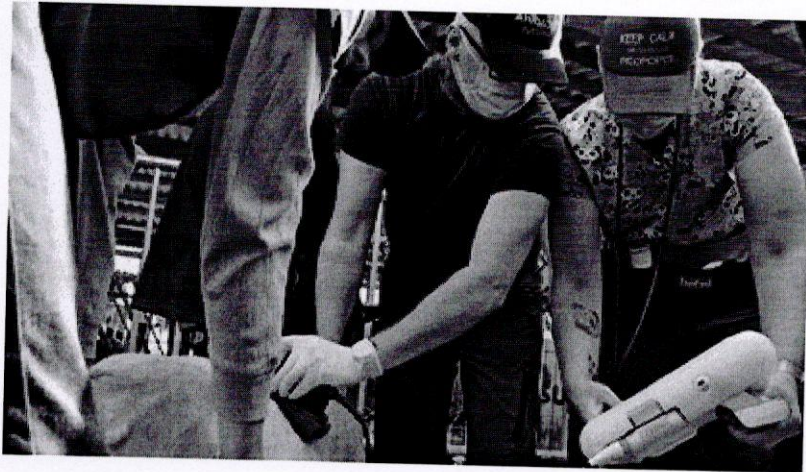

ŪKIS

Kaip iš anksto nustatyti avinų veislinę vertę?

2020-11-26

Radviliškis. Šiomet padidėjusi avių supirkimo kaina ir paklausa avių augintojus skatina tobulėti ir ieškoti būdų, kaip užauginti kuo geresnės kokybės gyvulius.

Lietuvos avių augintojų asociacijos (LAAA) tarybos pirmininkas Rimantas Kairys pastebi, kad dar ne taip seniai dalis augintojų buvo įsitikinę, kad avis užtenka pavasarį išginti į ganyklas ir

rudenį parsivaryti: „Tačiau šiais laikais tokia nuostata netinka, avis reikia prižiūrėti, duoti kombinuotųjų pašarų, laižomosios druskos, užsiimti ligų profilaktika, tik tada gali tikėtis, kad ūkis bus rentabilus.“

Todėl gerinti veislinį darbą ir avienos kokybę – svarbiausios avių augintojų užduotys. Tuo tikslu „Šeduvos avininkystėje“, bendrovės „Genetiniai ištekliai“ padalinyje, atliekamas kontrolinis avinukų penėjimas, tiriamos morfologinės ir cheminės mėsos savybės, o neseniai ultragarsu pradėtas skenuoti ir ilgasis nugaros raumuo.

VDU Žemės ūkio akademijos Gyvulininkystės selekcijos, veislinės vertės nustatymo ir sklaidos centro mokslo darbuotojas, veterinarijos gydytojas dr. Audrius Kučinskas šiuolaikinį metodą, kaip matuojamas ilgasis nugaros raumuo, avių augintojams rudenį rodė parodoje „Avis apręngs ir pamaitins“.

Pasak LAAA tarybos pirmininko ir „Šeduvos avininkystės“ vadovo R. Kairio, ūkininkai, norintys laikyti kokybišką avių bandą, gauti iš jos naudą, tuo labai susidomėjo: „Ilgojo raumens matavimas ultragarsu – tai žingsnis į priekį. Juk užaugintas geresnio įmitimo avinukas reiškia finansinę naudą ūkiui.“

Informuojame, kad šioje svetainėje statistikos ir rinkodaros tikslais naudojami slapukai (angl. Cookies). Jei sutinkate, spauskite mygtuką **SUTINKU Privatumo politika**.

SUTINKU

Lietuvos avių augintojų asociacijos tarybos pirmininkas Rimantas Kairys ieško būdų, kaip paskatinti ūkininkus aktyviau imtis veislinio darbo

A. Kučinskas teigė, ilgojo raumens skenavimas leidžia nuspėti avino veislinę vertę ir nustatyti, kaip jis perduos raumeningumą – tai labiausiai naudinga veisliniams ūkiams.

„Ultragarsas leidžia matyti tarpraumeninių skaidulų riebalus. Tik Lietuvoje dar atliekama per mažai tyrimų, kad būtų galima pateikti išsamias išvadas. Užsienyje šis tyrimas naudojamas tam, kad anksti, iki metų amžiaus, būtų galima įvertinti potencialių reproduktorių vertę“, - apie tyrimo reikšmę kalbėjo A. Kučinskas.

Ilgą nugaros raumens tyrimas ultragarsu taip pat leidžia matyti ne tik gyvo avinuko bendrą raumens dydį, bet ir virš jo esantį riebalinį sluoksnį – skeneris išveda koeficientą, kuris rodo mėsos nuostolius dėl riebalų, kuo tas koeficientas mažesnis, tuo nuostoliai dėl lajaus bus mažesni.

Informuojame, kad šioje svetainėje statistikos ir rinkodaros tikslais naudojami slapukai (angl. Cookies). Jei sutinkate, spauskite mygtuką **SUTINKU Privatumo politika**.

SUTINKU

VDU Žemės ūkio akademijos Gyvulininkystės selekcijos, veislinės vertės nustatymo ir sklaidos centro mokslo darbuotojas, veterinarijos gydytojas dr. Audrius Kučinskas matuoja avinuko ilgąjį nugaros raumenį

„Avienos riebalų vartotojai vengia. Pagal Europos ir pasaulio standartus, kokybiškiausia būna iki 40-50 kg užaugintų ėriukų skerdena“, - aiškino R. Kairys.

LAAA ir „Šeduvos avininkystės“ vadovas R. Kairys priduria, kad matuojant ilgąjį nugaros raumenį reikia turėti su kuo palyginti, t. y., būtina kaupti duomenų bazę.

„Pamatus norime padėti Šeduvoje. Tiems, kurie augins avis produkcijai, tokie duomenys bus įdomūs ir naudingi. Pavasarį parengsime palyginamąsias lenteles, nes jau turime sukaupę 2-3 metų patirties. Bus įdomu pažiūrėti, kodėl, pavyzdžiui, vieno Lietuvos juodgalvio avino ilgasis nugaros raumuo yra mažesnis negu kito, nors šeriami ir laikomi vienodomis sąlygomis“, - apie pagalbą ūkininkams kalbėjo R. Kairys.

Šiame su mokslininkais „Šeduvos avininkystėje“ buvo tiriami keletas ėriukų – matuotas ilgasis nugaros raumuo, riebalinis sluoksnis pagal amžių ir svorį. Buvo sverti 45, 55 ir 65 kg sveriantys avinukai.

„Nors tai nėra didelės apimties tyrimas, tačiau nėra abejonių, kad šeriant avis daugiau baltymų turinčiais pašarais viršutinis riebalinis sluoksnis mažesnis, negu šeriant turinčiais daug

Informuojame, kad šioje svetainėje statistikos ir rinkodaros tikslais naudojami slapukai (angl. Cookies). Jei sutinkate, spauskite mygtuką **SUTINKU Privatumo politika**.

SUTINKU

Šiuo metu daugiausia tyrimų atliekama su Lietuvos juodgalvių avių veisle. Lietuvos juodgalvės, pasak A. Kučinsko, puikiai Lietuvoje prisitaikiusi veislė ir geresnės, jo įsitikinimu, net nereikia ieškoti – tai atspari ligoms veislė, duodanti kokybišką mėsą, o motininė banda, įleidžiant į bandą, tarkime, sufolkų ar tekselių veislių aviną, pirmoje kartoje duoda puikų heterozės efektą, kas itin svarbu gamybiniam ūkiams, t. y., auginantiems avis mėsai, ne veislei.

„Būtų labai įdomu pažiūrėti ir iš mokslinės pusės, kaip atrodo tokių mišrūnų savybės“, - kalbėjo A. Kučinskas.

Vis dėlto R. Kairys ateityje žada patyrinėti ir kitas veisles. „Šiomet akivaizdžiai pasijuto padidėję avių pardavimai, taigi, avių augintojams reikia tai išnaudoti, auginti daugiau ir kuo geresnės kokybės avis“, - LAAA vadovas skatina avių augintojus eiti į priekį.

MŪ inf.

Informuojame, kad šioje svetainėje statistikos ir rinkodaros tikslais naudojami slapukai (angl. Cookies). Jei sutinkate, spauskite mygtuką **SUTINKU Privatumo politika**.

SUTINKU